

bestemmelser i EU-svigskonventionen anvendelige i forhold til protokollens bestemmelser om aktiv og passiv bestikkelse i forbindelse med svig med fællesskabsmidler.

I *artikel 8* tillægges EF-Domstolen kompetence til at pådømme tvister mellem medlemsstaterne eller mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen om fortolkningen eller anvendelsen af protokollen.

Bestemmelsen giver bl.a. mulighed for, at en tvist mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen om anvendelsen af begrebet »fællesskabstjenestemand« i artikel 1 og om anvendelsen af begreberne passiv og aktiv bestikkelse m.v. i artikel 2, 3 og 4 kan indbringes for EF-Domstolen.

Bestemmelsen giver i lighed med artikel 8 i EU-svigskonventionen ikke EF-Domstolen beføjelse til at anfægte afgørelser, der er truffet af de nationale domstole om overtrædelse af protokollen.

Om EF-Domstolens kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af protokollen henvises til pkt. 6 nedenfor.

Artikel 9-12 indeholder bestemmelser om ikrafttræden m.v.

4.2. Konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater

Formålet med konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-bestikkelseskonventionen), jf. *lovforslagets bilag 5*, er at styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer medlemsstaternes tjenestemænd og fællesskabstjenestemænd.

Ved konventionen forpligter medlemsstaterne sig på grundlag af en fælles definition af aktiv og passiv bestikkelse til at betragte sådan adfærd, der involverer nationale tjenestemænd, herunder tjenestemænd fra andre medlemsstater, og fællesskabstjenestemænd, som en strafbar handling og til at fastsætte strafferetlige sanktioner, herunder frihedsstraf der kan medføre udlevering.

EU-bestikkelseskonventionen bygger på de samme principper som første protokol til EU-svigskonventionen, jf. ovenfor pkt. 4.1. EU-bestikkelseskonventionen har imidlertid et videre anvendelsesområde end første protokol, idet konventionen retter sig mod bestikkelse generelt. Konventionen er således ikke som første protokol begrænset til tilfælde, hvor bestikkelsen har forbindelse med svig med fællesskabsmidler.

Første protokol må herefter praktisk set antages at være uden selvstændig betydning.

Artikel 1 indeholder en definition af begreberne »tjenestemand«, »fællesskabstjenestemand« og »national tjenestemand«. Bestemmelsen svarer til artikel 1 i første protokol til EU-svigskonventionen.

I *artikel 2 og 3* afgrænses den adfærd, der består i henholdsvis passiv og aktiv bestikkelse. Bestemmelserne svarer til artikel 2 og 3 i første protokol til EU-svigskonventionen med den afvigelse, at bestemmelserne i bestikkelseskonventionen ikke er begrænset til tilfælde, hvor bestikkelsen skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Artikel 4 indeholder bestemmelser, der i lighed med artikel 4, stk. 2, i første protokol til EU-svigskonventionen forpligter til strafferetlig ligestilling mellem ministre og medlemmer af Kommissionen, nationale parlamentsmedlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet, højesteretsdommere og medlemmer af EF-Domstolen samt medlemmer af nationale revisionsretter og medlemmer af De Europæiske Fællesskabers Revisionsret. EU-bestikkelseskonventionens artikel 4 indeholder herudover i lighed med artikel 4, stk. 3-5, i første protokol bestemmelser, der bl.a. giver mulighed for at undlade at ligestille medlemmer af Kommissionen med ministre for så vidt angår ministeransvarlighedsloven og rigsretsloven.

Artikel 5 og 7 indeholder bestemmelser om henholdsvis sanktioner og straffemyndighed, der svarer til henholdsvis artikel 5 og 6 i første protokol til EU-svigskonventionen.

Artikel 6, 8, 9, 10 og 11 indeholder bestemmelser om henholdsvis virksomhedslederens strafferetlige ansvar, udlevering og retsforfølgning, forpligtelse til samarbejde ved grænseoverskridende kriminalitet, forbud mod dobbelt strafforfølgning og forholdet mellem EU-bestikkelseskonventionen og nationale straffebestemmelser, der svarer til henholdsvis artikel 3, 5, 6, 7 og 9 i EU-svigskonventionen og artikel 7 i første protokol til denne konvention.

I *artikel 12*, stk. 1-2, fastsættes bestemmelser om EF-Domstolens kompetence til at behandle tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen og mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen vedrørende anvendelse af visse af konventionens bestemmelser. Lignende bestemmelser er fastsat i artikel 8 i første protokol til EU-svigskonventionen.

Om de særlige bestemmelser i EU-bestikkelseskonventionens artikel 12, stk. 3-6, der giver de nationale domstole mulighed for at anmode EF-Domstolen om